

nistus ollema. Agga temma ei walwand ennast mitte, ei pannud mitte tähhele, kuidas se kurri mötte, et temma poeg ennam ei piddant suggogi temmast holima, nenda temma süddame sees juurt wöttis, et wähe awalt ikka tiggendamaks sai, omma poia, ja isseäranište omma minnia wasto, kelle peäle emma kadededa filmiga wahtis kui selle peäle, kes olleks kallimat warrandust temma käest ärawötnud. — Se kaddedus ja tiggendus wöttis ikka süggawamalt emma süddames juurt ja kaswis wimaks awwalikko wihhaks ja waenuks. — Ei kõlband ühtegi mis minnia teggi, siis olli temma laisk, siis holetu, siis rojane, ja kui sesuggust alwa naest laitis temma äm tedda ka rahwa wasto, nenda et keif nabri rahwas tedda, ämma tühja jutto pärrast, wägga alwaks pidbasid ning mitmele halle meel olli mehhega, et Jummalala nuhtlus temma peäle olli langend, sesugguse kõlwato naesega ellada. — Ei millalgi ei waatnud äm lahke filmidega omma minnia peäle, millalgi temma ei kuulnud üht tassast ja armsa sanna temma suust, waid aina üksi tiggedad ja hoyalikud sanud. Siiski ei ärritand minnia millalgi omma ämma wihhale, ei millalgi ei annud temma temmale õigust, temmaga riidleda ja tapleda, waid auustas tedda ja olli tassane omma mehhe emma wasto. Agga kül se waene walwas mitto õdd, nuttes ja Jummalat palludes, et temma isse ommast rohkest armust piddi

omma rahho. Waino maiasse saatma, et se tru hinge sõbber piddi ämma süddames asjet wõtma, kes meile ütleb: „omma rahho annan ma teile!“ — Se wagga mötte ja allandlik palwe telas minnia süddame seest keif kurja wihha ja tiggedust ämma wasto ärra, et sesamma kül keif temma maia-õnne ja rahho rikkus ja hea melega olleks üsna ärrakautanud, agga minnia jahhi kindlaste palwes ja palwe teggemises, et Jeesand piddi ikka weel uut joudo, uut woimust temmale andma, ikka lahke ja helde olla omma ämma wasto. — Katsus agga minnia wahhest temmale lapselikko armastusega sesuggust abbi ehk melehead tehha, kennešt wanna innimesel wägga hea meel ja rõõm on, siis põlgas äm sedda neyde sannadega: „ei minna ei tarwita sinno käest ühtege, ma saan ilma sinno abbita isse kül tõime, kassi mo filmide alt ärra!“ Olli minniale tarwis koddunt ärra miina, ja pallus ämma allandlikkult, ni kaua wätima laste järrel katsuda, et neile kahjo ei piddant sündima, siis temma ei wötnud seddagi kuulda, waid wastas: „mis mul on sinno lastega teggemist, panne neid, kuhho sa tahhad!“ — Kuigi armsa ja illusa sannadega minnia ka tedda pallus, se ei aitand ühtege, temma südda olli kõwwa kui kiwwi. Ep olnud siis waese minniale muud nou, kui kannatlikkult ennast Jummalala pühha tahtmisse alla allandada, kes selle rānga koorma temma peäle olli